

INGEZONDEN.

DE BADPLAATSEN VAN AUVERGNE.

Onlangs heb ik naar aanleiding van een reis, welke ik dezen zomer met 27 andere Nederlandsche geneeskundigen in Auvergne heb gemaakt, een feuilleton (bldz. 5376, Jaargang 1928, deel II, no. 43) geschreven. Thans is mij ter oore gekomen, dat de directie der „Société des Eaux Thermales” te St. Nectaire in den afgelopen zomer ter besparing van het noodige bronwater, maatregelen had genomen, welke niet waren overeen te brengen met de eischen eener goede hygiëne. Ik heb mij toen in verbinding gesteld met een zeer hooggeplaatst Nederlander in Frankrijk, die mij hieromtrent gegevens heeft verschaft, welke aangeven, dat de genoemde directie erkent dezen misstap begaan te hebben. De directie heeft echter later uit eigen beweging stappen gedaan, welke gevoerd hebben tot een ministerieel decreet, waarin bepaald wordt, dat de „Inspecteur départemental de l'Hygiène du Puy de Dôme” belast is met het voortdurend toezicht van die badplaats en met name van zijn wateren.

Een afschrift van dit decreet hebben wij onder oogen gehad.

L. POLAK DANIËLS.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

De krankzinnigenwet.

Van de beraadslaging over het *Krankzinnigenwezen* in de Tweede Kamer naar aanleiding van de Rijksbegroting 1929, volgt hier een kort verslag.

Dr. vos houdt eenige beschouwingen over het krankzinnigenwezen, in verband met de partiële wijziging der krankzinnigenwet, die de Regeering heeft voorgenomen. Hij meent, dat de wetswijziging, die de minister heeft voorgenomen, voornamelijk waarborgen wil scheppen, opdat niet verkeerdelijk menschen worden ondergebracht in krankzinnigengestichten en ook niet wederrechtelijk daar worden vastgehouden. Spreker betoogt verder, dat niemand tegen deze waarborgen eenig bezwaar kan hebben, maar dat het wel de vraag is, of het noodzakelijk is, deze te verkrijgen door middel van Justitie en of men niet, door uitbreiding van het aantal inspecteurs, tot een scherpe contrôle zou kunnen komen. Wanneer de minister vasthoudt aan zijn voornemen en niet verder gaat dan de partiële wijziging, hebben we meer te maken met een „Gesundenschutz” dan een „Irrenschutz”, en toch moet deze laatste hoofdzaak zijn.

Spreker merkt nog op, dat niet mag worden vergeten, dat de inrichting en behandeling op dit gebied in de laatste decennia geheel gewijzigd zijn en dringt bij den minister krachtig aan op vergrooing van de aangewezen afdelingen en op opvoering van de open verpleging van ziekenhuizen, waarin krankzinnigen en andere lijdens aan psychoses worden verpleegd. Verder betoogt spreker, dat terugbrenging in de maatschappij niet kan geschieden, zonder dat daarbij een instituut van nazorg wordt gecreëerd en wijst op het belang van centrale regeling van deze zaak.

De heer VAN DER HEIDE merkt op, dat aan een algeheele herziening der krankzinnigenwet, hoe gewenscht deze ook moge zijn, zooveel vastzit, dat ze de eerste 10 jaren waarschijnlijk onmogelijk zal zijn en oordeelt, dat een partiële herziening wat betreft de punten: observatie zonder definitieve interneering en betere rechten van den krankzinnig verklaarde (beroep op den rechter), urgent is.

Mevr. DE VRIES—BRUINS meent, dat de verklaringen door deskundigen afgegeven de grootst mogelijke zekerheid verschaffen en dat de beste waarborg daarvoor geeft gelegenheid tot observatie in een inrichting, voordat een krankzinnig-verklaring wordt afgegeven.